

βλιοπωλείο», εκεί άντικρύ στο Χρηματιστή-
ριο...

— Καλά !... Καλά !... Εύχαριστώ !...

Τί να με ήθελε ;... Ήσπαζα τὸ κεφάλι μου
γιὰ ὄρα. Βέβαια, κάπιο βιβλίο του θὰ θέλει
να μὸυ στείλει.

Τὴν ἄλλη μέρα, βράδι βράδι, πέρασα ἀπὸ
τὸ « Ἀθηναϊκὸ βιβλιοπωλεῖο ».

— Πέρασε ὁ κύριος Παγανέλης, μὸυ εἴ-
πανε, κι ἄφισε τὴν κάρτα του γιὰ σᾶς...

Ήθελε νὰ μάθει πὸυ συγνάζω γιὰ νὰ
μὸυ ἀνταποδώσει τὴ βίβλιτα πὸυ τοῦλαμα στὸ
γραφεῖό του !

Πάντα τυπικὸς καὶ σ' ὄλα τυπικὸς — κι
ὡς ἄνθρωπος κοινωνικὸς καὶ ὡς συγγραφέας.
Μπροστὰ ἀπ' ὄλα, οἱ τύποι.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΥΜΑΤΑ ΨΥΧΗΣ

Ὡ ἐσεῖς κυπαρισσόκηχοι γιαιοί,
Πὸυ μὲ δεχόσαστε τὰ βράδια
Συννεφιασμένο σκοτεινὸ,
Καὶ μὲ τ' ἀνάλαφρά σας χάρδια,
Μὸυ ἐτραγουδοῦσατε βαθεῖά,
Μὲς στὴν ψυχὴ μου τὴ θλιμμένη
Κάτι, μὲ τὰ θολὰ σας τὰ νερά,
Σφιχτά, σὰ λούφαρο μὲ δένει.

ΚΥΡΟΣ ΛΑΝΕΖΗΣ

ΚΑΤΩ ΑΠὸ ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ

ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ

Πήγχε ὁ τέταρτος τόμος τῶν « Ἀθλίων » μεταφρασμένος ἀπὸ
τὸν ποιητὴ Μ. Αὐγέρη. Ἡ ἐπιτυχία καὶ ἡ λογοτεχνικὴ
σημασία τῆς καινούριας μετάφρασης φαίνεται ἀπὸ ἓνα
κεφάλαιο τοῦ βιβλίου πὸυ ὄλοι τὸ διαβάσαμε, σὰν εἴ-
μιστε παιδιὰ γιὰ... νὰ μὴ τὸ νιώσουμε, τὸ περίφημο
κεφάλαιο « Καρδία ὑπὸ πέτρα ». Διαβάστε μερικὰ κομ-
μάτια του ἀπὸ τὴν καινούρια μετάφραση :

Τί νκι ἔρωτας ; ὄλος ὁ κόσμος μζζεμένος, σ' ἓνα
ἔν καὶ μόνο, ἔνκ ὄν καὶ μόνο ἀπλωμένο σ' ὄλο τὸν
κόσμο καὶ ὡς τὸ Θεὸ ἀκόμα· νὰ ὁ ἔρωτας !

Ἐρωτας, τῶν ἀγγέλων τὸ « Χαῖρε » πρὸς τὰστέρα.

Πόσο θλιμμένη εἶν' ἡ ψυχὴ, ὅταν εἶναι θλιμμένη
ἀπὸ τὸν ἔρωτα ! Τί κενὸ μέσα μας, ὅταν λείπει τὸ
ἔν πὸυ αὐτὸ μόνο του γεμίζει τὸν κόσμο ! Ὡ ! πόσο
εἶναι ἀλήθεια πὸς τ' ἀγκνημένο πλάσμα γίνεται ὁ

Θεὸς μας. Θὰ ζήλευε ὁ Θεὸς γι' αὐτὸ χωρὶς ἀμφι-
βολία, ἂν δὲν εἶχε πλάσει τὴ δημιουργία γιὰ τὴν
ψυχὴ καὶ τὴν ψυχὴ γιὰ τὸν ἔρωτα, αὐτὸς τῶν ὄλων
ὁ Πατέρας.

Μερικὲς σκέψεις εἶναι προσευχὲς. Εἶναι στιγμὲς.
πὸυ ὄποιε στάση κι ἂν κρατῆ τὸ σῶμα, ἡ ψυχὴ εἶναι
γονατισμένη.

Οἱ χωρισμένοι ἔραστοί, γιὰ τ' ἀγκνημένο πρό-
σωπο πὸυ τοῦς λείπει ξεγαλιούνται μὲ χίλια χιμι-
ρικὰ πράγματα, πὸυ ἔχουν ἔμω; τὴν πραγματικό-
τητά τους. Τοῦς ἐμποδίζουν νὰ βλέπουνται, δὲν μπο-
ροῦν ν' ἀλληλογορασθοῦν· ἀλλὰ βρίσκουν χίλια μέσα
μυστικῆς ἀνταποκρίσεως. Στέλλουν ὁ ἓνκ στὸν ἄλ-
λον τὸ κελάδημα τῶν πουλιῶν, τὸ ἄρωμα τῶν λου-
λουδιῶν, τὸ γέλιο τῶν παιδιῶν, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου,
τὸ στεναγμὸ τοῦ ἀνέμου, τις ἀκτίνες τῶν ἀστρων, ὄλη
τὴ δημιουργία. Κκι γιὰτὶ ὄχι ; Ὅλα τὰ ἔργα τοῦ
Θεοῦ ἔγιναν γιὰ νὰ ὑπηρετοῦν τὸν ἔρωτα Ὁ ἔρωτας
εἶναι παντοδύναμος καὶ γεμίζει τὴ φύση ὀλόκληρη
μὲ τὰ μνημητά του

Ὡ ἀνοιξή, εἶσαι ἓνα ἔρωτικὸ γράμμα πὸυ γράφω
σ' ἐκείνη.

Ὁ Θεὸς δὲν μπορεί νὰ προσθέσει τίποτε στὴν εὐ-
τυχία αὐτῶν πὸυ ἀγκηπιούνται· μπορεί μόνο νὰ δώσει
στὸν ἔρωτά τους δικαίωμα χωρὶς τέλος. Ὅστερα ἀπὸ
μὴ ζῶη ὄλη ἔρωτα, μὴ κλωνότης ὄλη ἔρωτα· εἶναι
τὸ μόνο μέγλωμα πὸυ μπορεί ἀληθινὰ νὰ δώσει·
ἀλλὰ νὰ μεγκλώση σ' ὄλη τῆς τὴν ἔνταση τὴν ἀλά-
λητη εὐτυχία πὸυ ὁ ἔρωτας δίνει στὴ ψυχὴ εὐθύς
ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦτο, αὐτὸ εἶναι ἀδύνατο καὶ στὸ
Θεὸ τὸν ἴδιο. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ οὐρα-
νοῦ· ὁ ἔρωτας εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ ἀνθρώπου.

Βλέπεις ἔνκ ἀστέρι, γιὰ δυὸ λόγους, γιὰτὶ εἶναι
φωτεινὸ καὶ γιὰτὶ εἶναι μυστήριο. Ἀλλὰ ἔχεις κοντὰ
σου πὸυ γλυκερὰ ἀκτινοβολία καὶ πὸυ μέγλω μυστή-
ριο, τὴ γυναίκα.

Ὅλοι, ὄποιοι κι ἂν εἶμαστε, ἔχομε τὰ ὄντα πὸυ
εἶναι ἡ πνοή μας. Ἄν μὲς λείψουν, μὲς λείπει ὁ
ἄερας, πνιγόμεσαστε Χωρὶς αὐτά, ὁ θάνατος. Ἀλλὰ
εἶναι τρομερὸ νὰ πεθάνει κανεὶς ἀπὸ ἔλλειψη ἀγάπης.
Εἶναι ἡ ἀσφυξία τῆς ψυχῆς !

Ὅταν ὁ ἔρωτας συγχωνεύει δυὸ ὄντα σὲ μὴν ἐνό-
τητα ἀγγελικὴ καὶ ἱερή, τὰ ὄντα αὐτὰ βρῆκαν τὸ μυσ-
τικὸ τῆς ζωῆς· εἶναι τὰ δυὸ ἄκρα τῆς ἴδιας μοίρας·
εἶναι τὰ δυὸ ἄκρα τοῦ ἴδιου πνεύματος. Ἀγκηπᾶτε,
πεταῖτε !

Τὴν ἡμέρα πὸυ μὴ γυναίκα περνᾷ μπροστὰ σου
κι ἀφήνει φῶς στὸ πέρασμα τῆς, εἶσαι χαμένος, ἀγα-
πᾶς. Ἐνα μόνο σοῦ μένει νὰ κάμεις, νὰ τὴ σκέπτε-